

Jærnbaner eller med en Laaneparagraf. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem kom med denne Udtalelse. Jeg ved ikke, om det er Meningen, at dette Lovforslag skal sammenkobles med andre Jærnbanelovforslag, men jeg vil sige, at hvis det er Hensigten, er det jo ikke noget nyt; thi det har vist sig mange Gange her i Tinget, at det har været umuligt at faa Jærnbaner gennemførte, naar man ikke samtidig vilde gennemføre flere Baner. Jeg kan derfor ikke sige andet, end at hvis det skulde vise sig nødvendigt, har jeg intet imod, at der sker en Sammentobling med andre Baner; saa vare vi i alt Fald visse paa, at vor Bane kom med i Stedet for, at man ikke havde Visshed for, dersom man først stemte for de andre Baner, saa bagefter at faa sine egne. Det ved jeg ikke. Om Laaneparagraffen skal jeg ikke udtale mig. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til, om det er det Lovforslag, som er forelagt af Regeringen. Paa dette Lovforslag findes intet om et Laan. Hvorledes dette Forhold til svende og sidst skal ordnes, har jeg selvfølgelig paa dette Stadium ikke nogen Mening om. Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvilje, og jeg haaber, om det end skal ske ved Sammentobling med andre Baner, at det i Aar skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført.

Judenrigsministeren (Jagerslev):

Jeg forstaaer ikke ret den Stilling, som forskellige ærede Medlemmer synes at have villet indtage over for Indenrigsministeren med Hensyn til Fremme af disse Lovforslag, da jeg tidligere noksom har erklæret, at jeg var villig til at medvirke til deres Fremme. Paa Grund af de Udtalelser, som fremkom fra den ærede første Taler (Lutein) og for Resten ogsaa fra den ærede sidste Taler (Bertelsen, Hjørring Amt), tror jeg, det er rigtigst at gøre et Par Bemærkninger om Statsbaner og private Baner, for Resten Bemærkninger, som ganske stemme med, hvad man her har været enig om tidligere. Staten har jo paataget sig den Opgave at føre Hovedbanelinierne her i Landet, og naar man nu særlig henviser til, hvorledes dette er sket i Jylland, forekommer det mig, at ærede Medlemmer, der sige, at man ikke derovre er det mindste bedre stillet, end for Jærnbanerne kom, dog gøre sig skyldige i en lovlig stærk Overdrivelse. Vi have jo en østlig Stambane fra Fredericia over Aalborg og Hjørring til Frederikshavn; vi have en vestlig Stambane fra Esbjerg til Ljstet, og vi have to krydsende Mellembaner, den ene fra Fredericia over Lunderskov, dels til Grænjen, dels til Esbjerg, den anden fra

Skanderborg til Stern, og den tredje fra Langaa til Struer. Det forekommer mig dog, at man maa erkende, at ogsaa for Jyllands Vedkommende ere Statsbanelinierne trukne ret tilfredsstillende i de store Træk, man har tidligere været enig om, at naar naar man skulde gaa videre med Baneanlæg derovre, saa maatte det blive Privatbaner, og det forekommer mig bedst, at man holder fast paa det. Nu sige de ærede Medlemmer noget bebrejdende til mig: Hvad bliver det til med disse private Baner? Jeg kan svare, hvad jeg forleden Dag svarede ved en anden Lejlighed, at jeg har jo i Fjor indbragt et Lovforslag om almindelige Regler for private Baner, og det Grundlag itaar jeg og Regeringen i det hele paa endnu, det nemlig, at saafremt Anlægget, uden at gøre ubillige Indgreb i bestaaende Forhold, vil være egnet til at fremme paagældende Egn's Tarv, og for saa vidt det skal slutte sig til tidligere anlagte Baner, danner en tidssvarende og hensigtsmæssig Udvidelse af Baneanettet o. s. v., saa kan man fremme dette Anlæg ved at give et passende Tilskud og i øvrigt hjælpe til paa anden Maade. Og de vilkaar, man den Gang fremstillede, vare, at for saa vidt mindst Halvdelen af den til Baneanlægget fornødne Kapital var sikret, kunde man give indtil en Fjerdedel som Tilskud fra Staten, at en Fjerdedel eventuelt kunde optages ved Laan, og at Statskassens Bidrag skulde stilles lige med andre Bidrag, samt endvidere at man skøffede Forskellen paa Udgifterne til Ekspropriation og til Anskaffelse af Driftsmateriel, Inventar med videre; man tog Sagen som Helhed, tog hele Udgiften til Jærnaneanlægget, til Jordens Tilvebringelse, til Driftsmateriel med videre og delte den paa den anførte Maade. For saa vidt disse Vilkaar vare tilvebragte, kunde der gives Koncession paa Jærnbanen. Naar, det Lovforslag kunde man ikke faa gennemført. Var det blevet gennemført, saa kunde der jo i Dag have været givet Koncession paa disse Baner, i alt Fald hvis man havde sine Pengesager i Orden. Det tror jeg nu ikke, man har; det tillader jeg mig at sige.

Hvis man havde sine Pengesager i Orden, saa tror jeg, man var kommen til Ministeren og havde spurgt, om han vilde indbringe Lovforslaget. Det er den Vej, man gaar, naar man har sine Pengesager i Orden. Saa gaar man til Ministeren og siger: Vi kunne gennemføre Anlægget; vil Ministeren nu ikke tage det i sin Haand? Jeg ved vel, at der er noget tegnet, men jeg tror ikke, at disse Baners Gennemførelse er sikret gennem Regningen. Jeg ved i alt